

folkningen paa Ærø mener, det er rigtigt at skænke den. Her er ikke Tale om, at Befolkningen i Marstal vil fordre et selvstændigt Apotek, den vil være tilfreds, om den faar Lov til at beholde sit Hjælpeapotek. Der er derovre en solidarisk Følelse af, at det gælder om at faa det bedst mulige ud af Forholdene, saa at der ikke i Anledning af den Sag bringes alt for megen Forstyrrelse ind baade paa det ene og det andet Omraade.

Marott: Det forekommer mig, at det er en meget vigtig Sag, Folketinget behandler i Dag. Det er naturligvis ikke saa let for Lægmænd at sætte sig ind i denne Sags mange Enkeltheder, men jeg vil dog udtale Haab om, at Rigsdagen ikke vil slippe den ud af sine Hænder, før den er blevet underkastet en meget grundig og alsidig Overvejelse. Det forekommer mig, at det foreliggende Lovforslag vidner om, at Apotekerne og andre lærde Mennesker paa dette Omraade har haft det store Ord at sige i Kommissionen; men mon ikke derved Befolkningens, Samfundets almindelige Interesser, i nogen Grad er blevet tilsidesat? Det er, synes jeg, det Spørgsmaal, som det kommende Udvalg særlig bør have Opmærksomheden henvendt paa. Jeg kan i alt Fald, efter at have undersøgt dette Lovforslag noget, se, at det er en decideret Beskyttelseslov for Apotekerne, som vi for Øjeblikket beskæftiger os med. Forslaget opretholder Privilegiesystemet endnu i det 20de Aarhundrede, og ikke nok dermed, men udvider det yderligere. Det forekommer mig, at det er en meget stor Beskedenhed, de demokratiske Medlemmer af Kommissionen har udvist, og som fandt sit Udtryk før i en Udtalelse af det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) om, at han vilde anse det for et overordentlig stort Fremskridt, om vi blot kunde naa til at samle alle disse mange spredte Bestemmelser om Apotekervæsenet i en særlig Lov. Det er for saa vidt rigtigt, at det vilde være et Fremskridt paa dette som paa alle andre Omraader, hvor det næsten er umuligt, eller i alt Fald meget vanskeligt, at sætte sig ind i Lovgivningen, fordi den er saa spredt. Men med Hensyn til Realiteterne forekommer det mig, at det ærede Medlem fra Saks-købing og i det hele Flertallet i denne Kommission har været overordentlig moderat, overordentlig beskedent, overordentlig konservativt, for ikke at sige reaktionært, paa visse Omraader.

De socialdemokratiske Medlemmer af Kommissionen har jo, som det fremgaar af

Betænkningen, forsøgt at faa Kommissionen med til at ophæve de reelle Apotekerprivilegier, men dette Arbejde har været forgæves. Man hævder fra Kommissionens Side, at Danmark er det Land, hvor Medicinen er billigst; men jeg vil sige som det ærede Medlem for Københavns 11te Kreds (Sigvald Olsen), at det behøver jo ikke at betyde, at den ikke kunde blive endnu billigere. Naar et Apotek, der kan være Genstand for Køb og Salg — og det kan jo de Apoteker, hvortil der er knyttet reelt Privilegium —, betales med fra 7 til 8½ Gange deres Omsætning, siger det sig selv, at disse Apoteker maa være rene Guldgruber. Man har Eksempler paa, at et Apotek i en middelstor Købstad med en Omsætning af ca. 40,000 Kr. om Aaret, er blevet betalt med ca. 320,000 Kr. Hvis man regner, at en Fjerdedel heraf kan være Værdien af Grund, Bygninger, Inventar og Varelager, hvad der er højt regnet, er altsaa de tre Fjerdedele Betaling for selve Privilegiet. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, at det er lidet tidsvarende nu at skride til en ny Lovgivning om Apotekervæsenet uden i mindste Maade at røre ved hele dette Forhold. Jeg synes, at det er meningsløst, at vi Mennesker i 1912, som jo dog har ret frisindede Synspunkter at handle ud fra, særlig naar det gælder Privilegier og Monopoler, nu skal ind paa en Lovgivning som den, der antydes i det foreliggende Lovforslag, som yderligere fæstner disse Privilegier og dette rent meningsløse Forhold, at Folk med saadanne Privilegier skal kunne tjene saa vældigt paa selve det Privilegium, som Staten eller Samfundet har givet dem. Det synes jeg, man i alt Fald skulde kunne blive enig om. Det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen) talte om, at det, det gjaldt om ved dette Lovforslag, var at skaffe den letteste og billigst mulige Adgang til Medicin. Men jeg kan ikke anerkende, at det ærede Medlems Bestræbelser i saa Henseende har sat Frugt i det foreliggende Lovforslag; thi der er ikke Tvivl om, at disse Guldgruber, disse dyre Privilegier, som sælges for store Summer, i høj Grad har været og ogsaa i Fremtiden vil være egnet til at fordyre Medicinen. Men hvis man var kommet ind paa en grundig Omkalfatring af hele dette Forhold, er det højst sandsynligt, at vi kunde faa billigere Medicin her i Landet. Nu har vi i en Menneskealder eller mere talt mod Privilegiesystemet, talt imod, at Privilegier og Monopoler gives fra Samfundets Side, og saa skulde man dog mene, at vi nu, da